

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) w dniu 10 grudnia 2012 r. — Michaela Hopfgartner

(Sprawa C-577/12)

(2013/C 79/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Michaela Hopfgartner

Pozwany organ: Finanzamt Wien

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności postanowienia dotyczące swobodnego świadczenia usług (art. 56 i nast. TFUE), sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym przedłużenie prawa do zasiłku rodzinnego jest przyznawane — oprócz innych przesłanek — tylko wtedy, gdy miejsce wykonywania działalności wolontaryjnej w zakresie pomocy praktycznej znajduje się w kraju?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) w dniu 14 grudnia 2012 r. — Lyreco Belgium NV przeciwko Sophie Rogiers

(Sprawa C-588/12)

(2013/C 79/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lyreco Belgium NV

Druga strona postępowania: Sophie Rogiers

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy klauzuli 1 i klauzuli 2 pkt 4 Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez

UNICE, CEEP oraz ETUC, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, aby odszkodowanie z tytułu naruszenia ochrony, należne pracownikowi związanemu ze swoim pracodawcą umową o pracę na czas nieokreślony i którego umowa o pracę została jednostronnie rozwiązana przez pracodawcę bez pilnego lub ważnego powodu w okresie pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, z powodu skorzystania z urlopu rodzicielskiego w wymiarze 20 %, względnie 50 %, było obliczane stosownie do wynagrodzenia należnego w tymże okresie pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, przy czym pracownik ten byłby uprawniony do odszkodowania z tytułu naruszenia ochrony w wysokości wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy gdyby zmniejszył wymiar świadczonej przez siebie pracy o 100 %?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 4.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 18 grudnia 2012 r. — Compañía Europea de Viajeros de España S.A. przeciwko Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

(Sprawa C-592/12)

(2013/C 79/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Compañía Europea de Viajeros de España S.A.

Strona pozwana: Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG ⁽¹⁾ z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, a w szczególności wymóg istnienia „szczególnego celu” danego podatku

a) należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, by zamierzony cel nie mógł zostać osiągnięty przy pomocy innego zharmonizowanego podatku?

- b) należy interpretować w ten sposób, że cel jest czysto budżetowy, gdy dany podatek wprowadzono jednocześnie z przekazaniem pewnych kompetencji określonym *Comunidades Autónomas*, którym jednocześnie przekazano wpływy z podatku, w celu pokrycia części wydatków spowodowanych przekazaniem kompetencji, przy czym dopuszczalne jest ustanawianie stawek podatku zróżnicowanych w zależności od terytorium poszczególnych *Comunidades Autónomas*?
- c) w razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy pojęcie „celu szczególnego” należy interpretować w ten sposób, że taki cel musi być wyłączny, czy też, przeciwnie, dopuszcza ono zbieg szeregu zróżnicowanych celów, wśród których znajduje się również cel czysto budżetowy zmierzający do uzyskania finansowania określonych kompetencji?
- d) w przypadku dopuszczenia w odpowiedzi na poprzednie pytanie możliwości zbiegu szeregu celów, w jakim stopniu określony cel musi być istotny, do celów art. 3 ust. 2 dyrektywy 92/12, aby spełniał on wymóg, zgodnie z którym podatek musi spełniać „szczególny cel” w rozumieniu przyjętym przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, oraz jakie są kryteria odróżnienia celu głównego od celu dodatkowego?
- 2) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, a w szczególności warunek zgodności z przepisami podatkowymi stosowanymi odnośnie do podatku akcyzowego oraz podatku VAT w zakresie ściągalności
- a) stoi na przeszkodzie istnieniu niezharmonizowanego podatku pośredniego, takiego jak IVMDH, w odniesieniu do którego obowiązek podatkowy powstaje w chwili sprzedaży detalicznej paliwa końcowemu konsumentowi, w odróżnieniu od podatku zharmonizowanego — *Impuesto sobre Hidrocarburos*, dla którego obowiązek podatkowy powstaje, kiedy wyroby opuszczą ostatni skład podatkowy lub od podatku VAT, który — chociaż obowiązek podatkowy również powstaje w chwili końcowej sprzedaży detalicznej — wymagalny jest na każdym etapie procesu produkcji i dystrybucji, ze względu na to, że nie jest on zgodny — jak to ujęto w wyroku w sprawie *EKW i Wein & Co* ⁽²⁾ (pkt 47) — z „ogólnymi zasadami” którejs z dwóch z wymienionych technik fiskalnych, zgodnie z przepisami wspólnotowymi?
- b) w razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy należy rozumieć, że omawiany warunek zgodności jest spełniony — bez konieczności istnienia zgodności w zakresie ściągalności — przez sam fakt, że

niezharmonizowany podatek pośredni, w niniejszej sprawie IVMDH, nie zakłóca — w takim znaczeniu, że nie uniemożliwia lub utrudnia — zwykłego funkcjonowania ściągalności podatków akcyzowych lub podatku VAT?

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 9 marca 2000 r. w sprawie C-437/97, Rec. s. I-1157.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Verfassungsgerichtshof* (Austria) w dniu 19 grudnia 2012 r. — *Kärntner Landesregierung* i in.

(Sprawa C-594/12)

(2013/C 79/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verfassungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Kärntner Landesregierung*, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Uczestnik: *Bundesregierung*

Pytania prejudycjalne

1) W przedmiocie ważności działań instytucji Unii:

Czy art. 3–9 dyrektywy 2006/24/WE ⁽¹⁾ są zgodne z art. 7, 8 i 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

2) W przedmiocie wykładni traktatów:

2.1. Czy w świetle wyjaśnień odnoszących się do art. 8 karty, które zgodnie z art. 52 ust. 7 karty zostały sporządzone w celu wskazania wykładni karty i są należycie uwzględniane przez *Verfassungsgerichtshof*, dyrektywę 95/46/WE ⁽²⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ⁽³⁾ uwzględnia się w zakresie oceny dopuszczalności ingerencji na równi z warunkami określonymi w art. 8 ust. 2 i art. 52 ust. 1 karty?